

עד:

עין משפט
נר מצוה

קיום לן אזהרה במעילה אלא מתרומה אבל אלא דור לא יאכל כי קודם הם לא לקי כיון דלא חזי לשהים והא דנקט הכא לאו דורות ואלא קאמר לאו דמעילה לישא דקרא נקט ומיהו קשיא לפירוש זה: מהא דחמיא ההם ^י כל חלב וכל דם לא תאכלנו מה חלב לוקא שלש

אח"כ דס לוקה שלס ופרנך מאי שנא
מחלב דלוקה שלס דלית ביה הלן חרי
למלאון דחמרנן ולאו דורות דס נמי
לעלוך שלס דלית ביה הלן חרי ללאון
דחמרנן ולאו דורות ומשי אינטערך
סכד"א הויל וזאמעטע דס מטומאה
אזאמעט נמי דס דורות קשמען י
הקשא וזרות היינו לאו נמעליה הא
בזהרדא אזאמעט דס מטומאה וממעליה

תורה אור השלם

1. וְכָל מִנְחָת כֹּהֵן כְּלִיל
תְּהִיָּה לֹא תֵאָכֵל:
וּיקרא ו' טז

2. וְאִם מִנְחַת מִדְּרֹשָׁה
צִבְּנָה סֵלֶת בְּשֶׁמֶן
תִּצְעֶשֶׂה: וּיקרא ב' ז

מוסף דע"י

ממיתה ולא ממנוקות וזה דלא חמירין
איפסא דמיעוטא למתקות והייקשא
לקרנן משום דהייקשא גבי לאו חבי
אכלא ורסין לטומאה קשה מה
דחית למעט טומאה ולרבות ודור
אימא איפסא ומיהו בכל ענין דרין
טעם דעל כרחין אחת הוא דממעטין
טומאה ומרבין ודור וי"ל משום
דהייקשא דלא חבנ דלא חבנ וזו ודור
דהכל ורס אכל חבנ ורס אכל סחם
בני אדם טהורין וא"ת ואי דמפרשין
דלאו דדורס הוא לאו דובל וז' לא איכל
כי קודם חב תשא נ"ל לילין גמי אלאו
דממיתה וי"ל דלא חביב דלא דממיתה
משום דלא חביב אלא לאו לאו שייב
אכלא בחבנ ואמורין אכל לאו דממיתה
שיין אף בבשר ובקדשי בדיק הית
ועוד דשיין גמי בבחלא בלא אימיה וזה
דפרדן החם לעיל ליהחם גמי משום
כי קודם היינו משום דחם חביב לאו
דדורס ולא שיין בחבנ טפי מבשאר

שיטה מקובצת

ועוד דשיין נמי בהנאה בלא אכילה וזה
דפריך בהם לעיל לדיחויי נמי משום
שי קודם היינו משום דהתם חשיב ללא
דעוור ואלא שדין בחלב טפי במשאר
דעוור וא"ל שרצן דפלגי טפי בכריתו
ותמעטי דם מורות אס כן בסוף כל
החומר תכל מנדס ליחשוב ללא דריות וי'
אחמלי לא חשיב בכריתות (דף ד') ללא ד'
בכל תלאה ואכל לא חשבוהו (ויקרא ו'
מכריבא כ' הי' דהתם ומיאי חשיב לילקא
בכלל תהיה הרי הוא בכל תחלב וי"ל ד'
לאו שכללות: **ובזה** י"ה בנה בהרים
ככשיב בהדי לאס ויזיי' לבונה בדי לא'
למנוח: **עורה** וא"ל חשיב
בתרא (לקמן ו') האומר הרי עלי למנוח
שקרב כו' למנוח אלא לבונה וי"ל ללא
למנוח והכי לא חשיב נמי משום א"ל וי'
עקב מילתא בפרק המדיר (לקמן ו')
למנוח לפי שאינו אלא מיחור משנה
התם סייעתא מהכא אהיא דשמואל וזהו
דבר שאין מתקין: **קומצו** וישריו נ'
ואל אפשר לקומצו: **איכא** מתניתין א'
לשמוע כן בסקומצו דלא לעיל ודף ו'
והמתנער ממנו דם מזרע לאו הוי פקדין
אלא מזרע לשער נקטר נתן מן הדם
וטוב וזהו פ' פעמים כנגד בית קדש
כ"ו מדלא קתני באלו להכייל משמע שבעור
מזרע משמע שלא היה שומע שבעור
מזרע: **ה' אל** מיחיר נעשים בכלי

[illegible]

אלו מנחות נקמצות פרק שביעי מנחות

כי קמבעיא [עין] לאו דעילוי תסיה. בנחן שאכל את ארומיו מוצה של כהן מי יהיה חייב תשום לא דעילוי תסיה כמו כהן שאכל מנחת כהן שחייב תשום עילוי תסיה, חייב דיל; וכו' לכת. דליתוי כולה למנחת: אלא איכא עולה. דרשא דמנחת: עולה לבנטיס, ואלא חביב כולה למנחת: מוראש ומואלי. קרינא דנכמנחת: נסיון אולי. ולא לאתסי והוא כלי למנחת: ומואלי כזה. דחשמע

לא קא מיבעיא לי כי קא מבעיא לי לא
דכליל תהיה מאי אמר ^א רב אהרן לרבינא
ת"ש ^ב דתניא "ר"א אומר כל שהוא ^ג בכליל
תהיה ליתן לא תעשה על אכילתו:
מתני' ^ד מנחת כהנים ימנחת כהן משיח
ימנחת נסכים למזבח ואין כהן לכהנים וזה
יפה כח מזבח מכה הכהנים ^ה שתי הלחם
יולחם הפנים נאכלין לכהנים ואין בהם למזבח
ובזה יפה כח הכהנים מכה המזבח: **גמ'** ותו
ליכא ותא איכא עולה איכא עורה לכהנים
והא איכא ^ו עולת העוף איכא מוראה ונצה
והא איכא נסכים לשיתין אולי ומאי בוו
לאפוקי מדרשמואל ^ז דאמר שמואל המתגרב
יין מביאו ומולפו על גבי אישים קמ"ל
דלשיתין אולי מסייע ליה לשמואל דאמר
שמואל המתגרב ^ח שמן קומצו ושיריו נאכלין:
שתי הלחם ולחם הפנים: ותו ליכא ותא איכא
חמאת העוף איכא דמה והאיכא לוג שמן של
מצורע ^ט איכא מתנותיו ומאי בוו לאפוקי
ממאן דאמר ^י שתי הלחם הבאות בפני עצמן
לשירפה אתיין קמשמע לן דבזו יפה כח
כהנים לעולם: **מתני'** כל המנות הנעשות
בכלי טעונות שלשה מתנות שמן ^{יא} יציקה
ובלילה ומתן שמן בכלי קודם לעשייתן
^{יב} חלות בוללן דברי רבי וחכ"א ^{יג} סולת
^{יד} החלות טעונות כלילה ורקיקין משיחה
כיצד מושחן כמין כי ^{טו} והשאר נאכלין
לכהנים: **גמ'** למעוטי מאי אמר רב פפא
למעוטי מנחת מאפה ת"ר ^{טז} ואם מנחת
מרחשת קרבנד סלת בשמן תעשה מלמד
שטעונה מתן שמן בכלי קרבנד קרבנד לוג"ש
מה

דעם "בת"

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) ממות י"ח (ב) חמץ דובש
 (ג) סדרה שיש (ד) לקחן ק"ל
 (ה) נעיל (ו) סס (ז) נעיל
 (ח) נעיל (ט) זמן חן דבשה
 (י) אחרי נעיל קד נח דשה הלחם
 (יא) נעיל נכדה כח יחיד בין
 (יב) נעיל (יג) נעיל הלחם
 (יד) נעיל דבשה כי חת הלחם
 (טו) חלל חן נעיל וטעמים שחין
 (טז) חתה חמץ י"ח חן
 (יז) חתה חמץ חן חתה
 (יח) חתה חמץ חן חתה
 (יט) חתה חמץ חן חתה
 (כ) חתה חמץ חן חתה
 (כא) חתה חמץ חן חתה
 (כב) חתה חמץ חן חתה
 (כג) חתה חמץ חן חתה
 (כד) חתה חמץ חן חתה
 (כה) חתה חמץ חן חתה
 (כו) חתה חמץ חן חתה
 (כז) חתה חמץ חן חתה
 (כח) חתה חמץ חן חתה
 (כט) חתה חמץ חן חתה
 (ל) חתה חמץ חן חתה

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומאי כזה
דמשמע כזה יפה כזה למונה
ולא כזה: (ב) ד"ה מסייעא
למחילא דאמר קתני:
(ג) ד"ה לאסוקי וכו' שלא היו
לו כנסים וכו' לאכלה היין
במות שהיו יחיאל למד
למריסא שהיו במות שהיו
ע"ה:

רבינו גרשום

[illegible]

(ח) נראה דל"ל קמ"ל דלפולם של כהנים הם יאמ"ר ככה"ג ילאסור"י מת"ד יס"י.